

METAMORFOSIS

Milagros Chávez

“Som producte d'una forja
d'encerts i errors.
Som un garbuix de contradiccions
una massa informe
d'interrogants i respostes.
El nostre avenç no es concretitza
en la correcció dels errors
sinó en la comprensió de la seva naturalesa”

Comença així la reflexió
al ratllar l'alba
avui que aquests anys
van segellant la nostra història.

Aquesta història que va delineant
l'itinerari recorregut
i el que encara queda per discórrer.

Però avui
no intento enganxar un botó
jurament etern
tan sols
continuar en aquesta recerca incansable
per assolir la metamorfosis
que perfili alguna vegada
l'anhelada naturalesa humana.

Avui que m'alegro
en la cavil·lació absorta
obro els meus ulls foscos
però clars
per discernir el bé del mal,
estenenent les meves mans petites
però grans per acariciar tota la terra.

I m'aixeco
m'aixeco per posar rumb
al següent pas
per la ruta ja desbrossada,
el pas que segueix a aquesta reflexió
i que amb pressa
abans de que arribi l'ocàs
em despulla sense rubor ni pudor
cridant-me al vent
els meus errors i encerts
les meves derrotes i triomfs
els meus defectes i virtuts
els meus dolors i alegries en flor.

I al arribar la penombra de la nit
seguiré pintant aquest horitzó
fins assolir la metamorfosis anhelada
compartint la meva transformació
amb tu, amb ella, amb ell,
amb tots...
fins a confondre'ns
en una abraçada de victòria final
i tot i així
seguirem transformant aquest món,
com avui,
en que l'adversitat amenaça amb el seu triomf
però,
continuem fent dels nostres ideals
versos d'amor i esperança.

METAMORFOSIS

Milagros Chávez

*«Somos producto de una forja
de aciertos y errores.
Somos un amasijo de contradicciones
una masa informe
de interrogantes y respuestas.
Nuestro avance no se concretiza
en la corrección de los yerros
sino en la comprensión de su naturaleza.»*

*Empieza así la reflexión
al rayar el alba
hoy que estos años
van sellando nuestra historia.*

*Esta historia que va delineando
el itinerario recorrido
y el que aún queda por discurrir.*

Más hoy
no intento pegar un botón
juramento eterno
tan sólo
continuar en esta búsqueda incansable
por alcanzar la metamorfosis
que perfila alguna vez
la anhelada naturaleza humana.

Hoy que me ahogo
en la cavilación absorta
abro mis ojos oscuros
pero claros
para discernir el bien del mal,
extiendo mis manos pequeñas
pero grandes para acariciar toda la tierra.

Y me levanto
me levanto para enrumbar
el siguiente paso
por la ruta ya desbrozada,
el paso que sigue a esta reflexión
y que presuroso
antes que llegue el ocaso
me desnuda sin rubor ni pudor
gritándole al viento
mis errores y aciertos
mis derrotas y triunfos
mis defectos y virtudes
mis dolores y alegrías en flor.

Y al llegar la penumbra de la noche
seguiré pintando este horizonte
hasta alcanzar la metamorfosis anhelada
compartiendo mi transformación
contigo, con ella, con él
con todos...
hasta confundirnos
en un abrazo de victoria final
y aún así
seguiremos transformando este mundo,
como hoy,
en que la adversidad amenaza con su triunfo
empero,
continuamos haciendo de nuestros ideales
versos de amor y esperanza.